

[Wilhelm.]

arbejdsløshed, og det var så og så uansvarligt osv. osv.

Se, nu gør regeringen det jo nemt for sig selv ved at foregive, at det eneste, der foreligger til at løse problemerne, er regeringens plan. Alt andet end regeringens plan vil være ansvarsløst. Man gør det jo nemt for sig selv, når man samtidig sammen med fællerne bruger sit flertal til at manipulere, så man reelt har forhindret, at der blev diskuteret noget som helst andet forslag end lige netop regeringens plan, så man kan foregive ikke at kende andre forslag, fordi man ikke har villet lade dem trykke. Så kan man foregive, at de ikke eksisterer, fordi man ikke har villet sætte dem på dagsordenen.

Jeg er derfor nødt til at sige, at de planer, som vi har lagt frem, foregiver ikke at være fuldstændige, vi har andre, som kan supplere dem. Vi foregiver ikke at løse kapitalismens kriser osv., men når ministeren taler om betalingsbalancen og beskæftigelsen, så vil jeg da godt nævne, at mens regeringens stramning af finanspolitikken her præcis efter de samme vurderinger, som handelsministeren brugte sidste år, da han skulle argumentere for, hvor stor en beskæftigelse der kom ud af lettelsen af finanspolitikken, men bare nu selvfølgelig vendt med modsat fortegn, som regeringen har vendt sin finanspolitik med modsat fortegn, mens denne stramning af finanspolitikken efter regeringens egne kriterier anvendt sidste år i september — dog ikke så overdrevet, som man gjorde dengang, da det skulle vende positivt — vil give en arbejdsløshed på 30.000 på årsbasis.

Så ville den plan, som vi har lagt frem — og det er som sagt handelsministerens egne tal, vi bygger dem på, og jeg vil gerne se den socialdemokrat, inklusive økonomiministeren, som lige pludselig vil bestride alle de oplysninger, vi har fået fra handelsministeren — så vil denne plan på årsbasis give 47.000 arbejdsløse, og den vil på grund af, at den hugger ind i den nødvendige olieimport efter de 4 år, bedre den årlige valuta-balance med 3 mia kr. Dette er som sagt handelsministerens tal. Der er den forskel, at det er en plan, som ikke giver støtten som de dødsyge ordninger, man har brugt fra socialdemokratiets, fra flertallets side, som ikke giver støtteordninger ud til højre

og venstre og siger: dette er beskæftigelsesforslag, og som bagefter, når man gør dem op, viser sig at være havnet i de allermest kapitalstærke virksomheder, der overhovedet er herhjemme, hos sukkerfabrikkerne, hos hele F. L. Smidthkoncernen, hos ØK osv. osv. Det var ikke dér, det ville havne, hvis man iværksatte energipolitiske beskæftigelsesarbejder, som vi har skitseret. Det er en forskel, det er klart, at der ville være betydelige kapitalinteresser, som ville være alt andet end interesseret i, at man iværksatte sådanne forslag, og det er vel ikke helt tilfældigt derfor, at de endnu ikke er kommet i noget nævneværdigt omfang fra regeringen.

Ministeren havde mange hug og ikke mindst til venstrefløjen og måske især til os. Jeg synes sådan set, det havde været mere interessant, om ministeren havde svaret på nogle af de spørgsmål, der var stillet. Man kalder det her indkomstpolitik og foregiver, at det skal ramme alle indkomster,

Så havde jeg nogle helt konkrete spørgsmål; jeg vil gerne gentage dem. Hvor har man i dette forlig sikret eller blot forsøgt at sikre, at renten ikke stiger mere end 6 pct.? Hvor har man forhindret børshajerne i at få indkomststigninger på over 6 pct.? Hvor har man sørget for, at ejere af fast ejendom ikke får indkomststigninger af kapitalgevinster på over 6 pct.? Hvor har man gaderet sig imod, at huslejestigninger vil give udlejerne indkomststigninger på over 6 pct.? Sådanne nogle spørgsmål kommenterede økonomiministeren ikke med ét ord.

Der var et andet spørgsmål, og det var: hvorfor står der i det beslutningsforslag, vi har til behandling her i dag, lønrammer på 6 pct., når det nu er påvist, at 2 dyrtidsportioner er maksimalt $3\frac{1}{2}$ pct., nemlig for LO-området, hvor de vejer tungest, og dernæst de 2 pct. ovenpå højst kan give $5\frac{1}{2}$ pct., således at der ikke fra nogen som helst lønarbejder- eller lønmodtagergruppe i dette land overhovedet bliver tale om 6 pct., men højst om $5\frac{1}{2}$ pct.? Hvorfor nævner man så 6 pct.? Jeg har nævnt, at det ikke gør nogen forskel for VS med denne nuance, men man kan da ikke spille det falske spil med at meddele, at nu har man ganske vist skåret ned fra 7 pct. til 6 pct., og det så bagefter viser sig, at der faktisk ikke er én lønmodtagergruppe, der overhovedet med de to